Idei búcsúnk ünnepi miséjén a szentbeszédet Imre atya meghívására dr. Gruber László teológiai tanár, Szőreg és Deszk plébánosa – “szomszédunk” – mondta. Világos, gazdag és mély elmélkedéssel ajándékozott meg bennünket László atya, aki Teréz anya követendő életpéldáját személyes kalkuttai élményeivel fűszerezte, mindvégig a szolgáló szeretetet állítva a középpontba.

Többünket mélyen megérintett beszéde, amelyből most kiemelek néhány – számomra jelentős – gondolatot:

- Teréz anya teljesen, visszavonhatatlanul, “kitérők nélkül” ajándékozta életét Istennek;
- nem “szociális ellátást” nyújtott, hanem Krisztus szeretetét adta;
- nem “leereszkedő” szeretettel fordult a rászorulók felé;
- Isten akaratára való nyitottsága tette képessé életcélja felismerésére;
- Mária “egy közülünk”, úgy kell “kiüresíteni magunkat”, mint ő, nyitottan Istenre;
- az engedelmesség gyümölcse a béke;

- életünk legyen: Krisztus befogadása és átadása;

- Jézus Krisztus: Ige (amit ki kell jelentenünk), Fény (amit meg kell gyújtanunk), Út (amelyen járnunk kell), Élet (amit szeretnünk kell);

- a csend mindennek az alapja (ott halljuk meg Istent);

- az egymásból következő “gyümölcsök”: csend, ima, hit, szeretet, szolgálat;

- ha több időt töltünk Istennel, és kevesebbet az emberekkel: “megnő a szívünk”;

- a “lelki sötétség”, elveszettség, hitetlenség érzése még Teréz anyát is kísértette;

- a lelki nagyság nem érzelmek, hanem akarat kérdése (tettek és igazság kell hozzá);

- minden a családban kezdődik, ezért az legyen a szeretet és a békesség otthona, bölcsője;

Köszönjük Gruber atyának, hogy a 100 éve született Teréz anya életét, törekvéseit, érzéseit

közelebb hozta hozzánk beszéde által!

Istenünk, add meg, hogy életünk mindennapjaiban mi is templomunk boldog patrónájához hasonló evangéliumi lelkülettel tudjunk fordulni embertársaink felé!